

[Oluf Pedersen.]

Konservative, der absolut vilde af med Munch til Trods for, at de vidste, at vi fik Scavenius i Stedet for. Og man maa sige om det Problem, at det var ikke noget, man gik sovende til. Man vidste fra politisk Side, der vilde have Scavenius til Udenrigsminister, hvilken Stilling han havde til Problemet. Men selvfølgelig vidste man ogsaa, at man havde noget Hold paa ham, det havde man noget i den første Periode. Paa det Tidspunkt, da han blev Statsminister, havde man helt Hold paa Scavenius; da gik han aldrig egne Veje. Det var værst i den første Periode, i den Tid, da bl. a. den højtærede Udenrigsminister var Medlem af Regeringen. Men jeg vil ogsaa sige en Ting, som jeg tror det kan være nødvendigt at sige, nemlig at de Beslutninger, der blev truffet i Samarbejdsudvalget, altid, naar det gjaldt nationale Spørgsmaal, har været truffet enstemmigt. Jeg har set Referater rundt omkring, hvorefter snart den ene og snart den anden skulde have staaet op og have præciseret et Særstandpunkt. Alle Beslutninger af national Art var enstemmige. Der er maaske nogle, som gerne vilde være sluppet fri for at tage Stilling, men naar vedkommende blev stillet over for Problemet: Hvis du ikke er med, bliver der intet af det, gik de med.

Jeg skal som Eksempel nævne et Referat, hvoraf det — men maaske er Referatet forkert — fremgaar, at der blev sagt paa det konservative Landsraadmøde, at de Konservative vilde springe fra paa Antikominternpagten. Det er afgjort urigtigt. Det maa være en Misforstaaelse fra den ærede Forsvarsministers Side. Og den Kritik, der nu øves af Kommunisterne, staaer underligt til, at det kommunistiske Parti, som jeg sagde for et Par Dage siden, ikke var med fra Starten. Det kom først med paa et senere Tidspunkt. Det var tværtimod meget onskabsfuldt i Begyndelsen, dengang det bl. a. hævdede over for Tilslutningen fra de internationale Fagforeninger til Frankrigs og Englands Kamp, at det var en Slyngelestreg. Det er meget stærke Ord, men de blev brugt her i Tinget af Minister Aksel Larsen. Partiet har ogsaa hævdet, at der var ikke mere Ret i Krigen paa den ene Side end paa den anden.

De Betragtninger, der her gøres gældende, kan ogsaa anvendes over for Dansk Samling, der jo, som det er oplyst her i Tinget, støttede det Forsøg, der blev gjort paa at faa et Forretningsministerium i 1940. Det var dengang da ogsaa Kirkeministerente, det var nødvendigt med et saadant

Forretningsministerium. Dette Krav om et Forretningsministerium blev stillet netop paa samme Tid, da det Cirkulære, som der har været saa meget Tale om, blev udstedt. Det hedder i den Henvendelse, der skete fra den saakaldte Ingeniørgruppe, at et Forretningsministerium bl. a. havde den Fordel fremfor et Ministerium, hvori der bl. a. sad Socialdemokrater, at man gennem det antagelig kunde opnaa større Fordele hos Tyskerne end gennem selve det Ministerium, hvori Scavenius var Udenrigsminister. Det maa man vel nok kalde Scaveniuspolitik i højeste Potens! Men det var den Politik, som paa det Tidspunkt Dansk Samlings første Mand, Arne Sørensen, stod bagved. Jeg synes jo ikke, at de, der selv i vor vanskeligste Tid stod udenfor, har særlig Baggrund for at rette Kritik mod de Embedsmænd, som gjorde deres Pligt, naar de forhandlede med Tyskerne og gjorde det for det danske Folks Skyld.

Det er rigtigt nok, som man nu siger: Der skal Udrensning til. Men det er vel ikke Meningen, at man skal rense det gode ud — dette sagt i al Almindelighed. Nej, det, der skal renses ud, er det onde — antagelig da. Jeg kan ikke nægte, at naar jeg ser paa de Folk, som raaber højest om Udrensning, saa forekommer det mig, at de er de første, som trænger til at blive rensed ud. Det er jo den nazistiske Tankegang, der skal renses ud; men for at tage det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen, Formand for den kommunistiske Rigsdagsgruppe, var det saa ikke dette ærede Medlem, der støttede det nazistiske Krav, at en Dommer skulde vige, naar han ikke dømte saaledes, som det passede det ærede Medlem? Og hvor ofte har vi ikke set ganske den samme Tone anslaaet fra Dansk Samlings Side? Der staaer man saamænd ikke tilbage. Naar man læser „Morgenbladet“, vil man se, at der ikke er megen Forskel paa den Stilling, det i en vis Periode tog til Folkestyret, og den Stilling, der bliver indtaget fra nazistisk Side. Det gaar saa nogenlunde lige op. Naar man ser den Tone, der i Dag anslaaes baade i „Land og Folk“ og i „Morgenbladet“ over for Folkestyret i Danmark, synes jeg ærlig talt ikke den adskiller sig ret meget fra Nazisternes Tone, som vi kender fra dengang. For „Morgenbladet“'s Vedkommende er det maaske noget, det har lært, maaske noget, der er bevaret oppe i det Sted, hvor de har til Huse.

Saa har jeg en Bemærkning til det ærede Medlem Hr. Svend Nielsen angaaende Lønstop. Jeg vil sige det saaledes, at det, som var Baggrund for Reguleringen af Lønningerne, det var Faren for Inflation. Dengang